

Besúgó 2

Lépcsőn ülés és díszkíséret

Először szelem át a (már néhány éve) új hidat. Kör-forgalom. Merre? Egyenesen. Poroszkálok. Gyanús senki földje. Újratervezés. Másik kijárat. Kis hidacska, ahol több út fut össze. Szórjad a kenyérmorzsákat, hogy hazatalálj!

Megérkezek Szajánba. A piros plakát kíséri minden léptemet. Aki nem célirányosan érkezett, se bírja ki, hogy ne álljon meg. Mert itt valami történik!

Nagyon szép tavasz van. Olyan igazi, mezőn, virágok között fekvős. Lehet, hogy ezért nem vagyok ideges? Vagy mert tudom, egyszerűen tudom, hogy minden rendben lesz? És megtanultam már, hogy a hibák teszik egyedivé az anyag mintáját? Foglalkozzon mindenki a saját dolgával! Neked most az a dolgod, hogy megigyaál egy kávét! Mosolyogva vállalom a nehéz feladatot. De a kis kukacka nem hagy nyugodni, kopókutyaként radarozom végig a frissen meszelt Művelődési Egyesületet. Tiszta terem, fények a helyükön, készül a virágkompozíció, a kiállítás szálfegyenesen áll. A fenti terem zsúrizésre készen, pálinkáspoharak a helyükön, fő a pörkölt. Akkor hát... Tényleg nincs min izgulni?! Öltözés, smink, mikrofonpróba. Várakozás. A legnehezebb. Miért nem kezdünk már?! Nyugi, egy kis késés belefér! Aki sietne, még nincs itt. Mi meg ráérünk! – mondják. Közben a folyosón ténfergek, kezdek cinkosan összemosolyogni a helyiekkel. Egyre több az ismerős arc, a bármikor segítő kéz. Mi ez a nagy csend? – kérdezem az egyik, már kosztümös kisasszonyt. Elkezdődött a megnyitó. Huhh, jól van! Hééééééé,

de nélkülem?!? Rohanok be a színpadra – amennyire cipőm sarka engedi –, próbálok leselkedni, a kinti zajból kiszűrni, induljon-e az, ami miatt itt vagyunk?! Szarkalacink nyugit int, várok. Fények fel, hát akkor... Vágjunk bele!

A legszebb az, hogy nem voltam kint az előtérben. Nem tudtam, hogy 50 vagy 250 néző jött el a megnyitóra. A B variáció győzött. A lépcsőn ülők, a minden lehetséges helyen állók még egy plusz piros pontot és egy nagy, őszinte köszönömöt kapnak tőlem! Ugye ma este is eljönnek?!

Nem fogom most elmondani, mennyire hálás, boldog és elégedett vagyok. Mennyire sokat jelent számomra az a tudat, hogy ennyien érzik, érdemes ezt csinálni – alkotóként és nézőként egyaránt. Hogy milyen bájosan büvölt el botcsinálta doktorunk és kedves kollégái. Hogy milyen jó volt ismét őszinte, elégedett, hasznos, szeretettel és jó tanácsokkal teli zsúrizést hallgatni. Megkönnyebbülten és elégedetten összemosolyogni a szeke- ret együtt tolókkal. És bekanalazni a jól megérdemelt, isteni vacsorát...

Nem, ezt most nem fogom elmondani! *

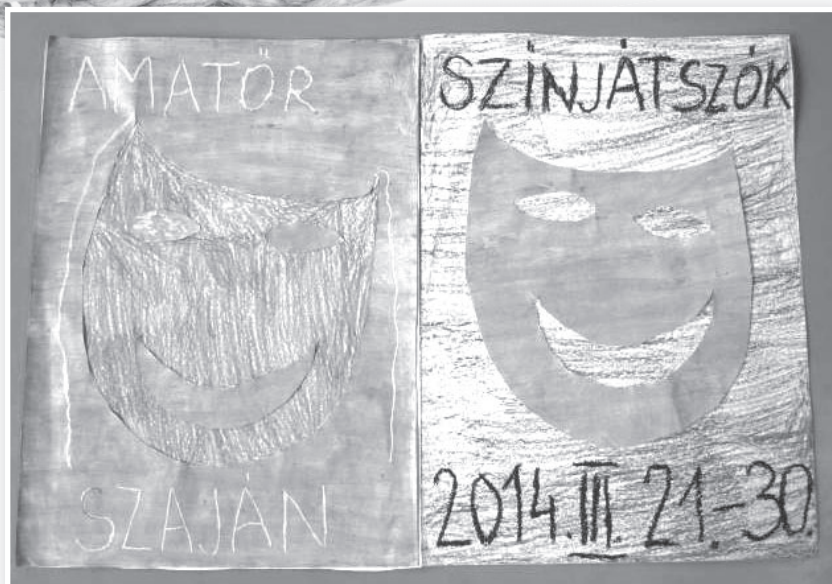
Inkább elmesélem, hogy valaki felcsipegette a morzsáimat. Egyik út, másik út, harmadik... Vissza az első faluig. A rend őrei jót nevetnek a nagy pocakú tévelygőn, és díszkísérettel jutok el a helyes ösvényig...

Hát valahogy így kezdődött a tizenkilencedik... Ha akarom, ha nem, megint birtokába vett a Találkozó-eufória. Ugye Önöket is kezdi? És ugye ma is találkozunk? *

Gigi

Tóth Evelin

A XIX. Találkozó ünnepélyes megnyitója

Pénteken a Szajánba érkező vendégnek az volt az érzése, az egész falu ott van az óriási művelődési házban. Mindenki érdeklődve keressélt a fotókiállítás képein, és a kiállítás megnyitójára tömeggé zsúfolódtunk. Az előcsarnokban Dudás Károly, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke megnyitotta a szajáni életképekből és a művelődési egyesület emlékezetes eseményeiből álló kiállítást, amelyről Lábadi Zoltán, az egyesület alelnöke, a kiállítás összeállítója beszélt.

Az Ady Endre Művelődési Egyesület nevében Benyócki Sára elnök asszony köszöntötte a vendégeket. Majd a 202 férőhelyes színházteremben megkezdődött a Találkozó megnyitója.

Pirityiné Szabó Judit fősztályvezető asszony a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Nemzetpolitikai Allamtitkársága nevében köszöntötte az egybegyűlteket. Elmondta, hogy a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség és a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet szervezőmunkájának köszönhetően évről évre megrendezett Találkozó szép hagyományt teremtett, majd így folytatta:

A bemutatkozási és megmérettetési lehetőséget biztosító seregszemle mégsem a múlt, hanem a jelen és – reményeink szerint – a jövő művészete. Olyan sajátos kortárs művészet, amelyet áthat az évszázadok szavakban és mozdulatokban összesűrűsödött üzenete. Szavakban, mozdulatokban, időnként zenében vagy táncban, máskor a csendes pillantásban, de mindig rólunk, emberekről szólva. Feladatainkról, küldetéseinkről, szerelemről, szeretetről, jóról és rosszról, örömről és fájdalomról, hiányról és vágyról, összetartozásról és találkozásról. Hisz művészet nincs találkozás nélkül, hisz a művészet mindig az alkotó és a figyelmes befogadó közeledéséről, találkozásáról szól. Egy szép élményről, egy csodás művészeti teljesítményről.

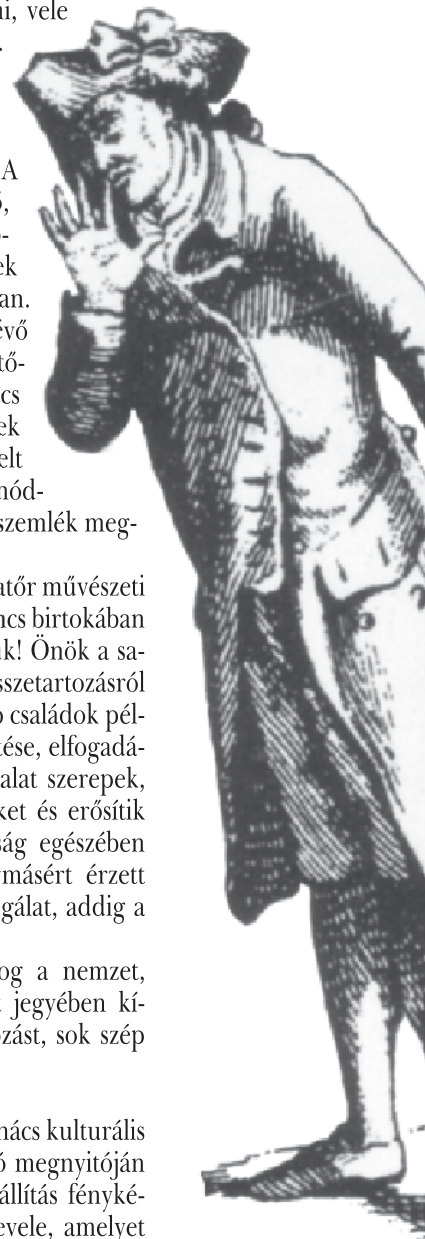
Pirityiné Szabó Judit

Az amatőr színjátszókat a sok közös próba, a közös játék, a közös díszlet és színpadépítés nemcsak nemes emberi tulajdonságokkal vérteli fel, hanem olyan közösségekké kovácsolja, amelyekben az ember igazán önmaga lehet, miközben egy közösségből erőt merítve széppé teheti önmaga és a nézők, vagyis mások életét is. A közös játék a szintársulat minden tagját egyformán foglalkoztatja, mindenki egyformán fontos, mindenki egyformán kiélheti kreativitását, beleolvadhat a közös alkotás örömeibe. A közös játék ugyanakkor megtanít a partnerre figyelni, hozzá alkalmazkodni, vele együttműködni, a közös intuíciót átélni. A közös játék olyan erős szövetet képez, amely a szintársulat tagjait hosszú időre közösséggé kovácsolja és egymás iránti szolidaritásra, áldozatvállalásra sarkallja. A közös játék megélt öröme összetartó erő, amely olyan életerős és egészséges közösségeket kovácsol és tart fenn, amelyek különös értéket képviselnek napjainkban. Különös kincset, de sajnos kihálófélben lévő hagyományt. Éppen ezért kiemelt jelentőséggel bír, hogy a Magyar Nemzeti Tanács kulturális stratégiája az amatőr művészetek és az amatőr színjátszás kérdésére kiemelt figyelmet szentelt, és segítségét, szakmai-módszertani támogatását, valamint az amatőr szemlék megszervezését szívügyének tekintti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Önök, amatőr művészeti társulataik által olyan fölbecsülhetetlen kincs birtokában vannak, amelyről talán nincs is tudomásuk! Önök a saját környezetükben olyan példaértékű összetartozásról tesznek tanúbizonyságot, amely a legszebb családok példáját mutatja. Az egymás segítése, megértése, elfogadása, a közös munka öröme, az együtt vállalt szerepek, ünnepek és hétköznapi alakítják életüket és erősítik összetartozásukat, mert amíg a magyarság egészében megvan az összetartozás tudata, az egymásért érzett felelősség, a nemzet érdekéért vállalt szolgálat, addig a nemzet erősödik.

A fősztályvezető asszony az „Élni fog a nemzet, amely összetart” Arany János-i gondolat jegyében kívánt mindannyiunknak kellemes szórakozást, sok szép élményt a Találkozón.

Lovas Ildikó író, a Magyar Nemzeti Tanács kulturális ügyekkel megbízott tanácsosa a Találkozó megnyitóján az egymás iránti tiszteletről beszélt. A kiállítás fényképei között szerepel az egyesület alapítólevele, amelyet

az alapítók írtak alá. Ennek kapcsán a tisztelet az a szó, amelyet hangsúlyozni szeretne – mondta Lovas Ildikó. – Tisztelet azoknak, akik létrehozták, aki életben tartják ezt a művelődési egyesületet, tisztelet azoknak, akik az amatőr művelődési életet, azon belül a színházat éltetik. Sok alkalommal beszélt már arról, miért fontos a színjátszás,

Lovas Ildikó

arról, hogy ott, ahol nincs kőszínház, ott a műkedvelők látják el azt a feladatot, ami egy közösséget közösséggé tud kovácsolni. Mert minden művészeti ág között talán a színházművészet a legelőbb azon kapcsolat miatt, ami a néző és a megtörténtő műalkotás között kialakul. Ez egy különös kapocs. Abban a világban, ahol a nyelvnek megkülönböztető, összetartó szerepe is van, a színjátszás külön tiszteletet érdemel, a színjátszóknak pedig megkülönböztetett figyelemben kell részesülniük. Az a folyamat, amit elindított a Magyar Nemzeti Tanács azzal, hogy kiemelt jelentőségű nemzeti programokat fogalmazott meg vagy kiemelt jelentőségű rendezvényeket fogadott el – a tiszteletet kell, hogy kifejezze. A tiszteletet – folytatta gondolatait a tanácsos – mindig úgy tudjuk kifejezni, ha különbséget teszünk. Ez nyilván nem esik jól azoknak, akik a figyelemből, dicséretből nem annyit kapnak, mint mások. Mások viszont – reméljük – azért kapnak többet, mert megérdemlik. Amikor valamire a figyelmet jobban összpontosítjuk, akkor a tiszteletet fejezzük ki, így most a szajániak iránt azért, mert itt lehetünk.

A kiemelt nemzeti program azt jelenti, hogy a rendezvény állandó anyaországi támogatásban részesül az MNT javaslatára – emelte ki Lovas. – Mert nem elég a szajániak nagyszerűsége, színjátszóik kiválósága, ahhoz, hogy elvarázsolják a közönséget, a zsűrit, pénz is kell. Pénz is kell ahhoz, hogy el tudjunk menni Bánátba, ahhoz, hogy el tudjunk menni

egymáshoz. Hogyan tartozik össze Vajdaság? Úgy, hogy elmegyünk egymáshoz, jelen vagyunk egymás kulturális életében. A Gyöngyösbokréta és a Durindó hosszú éveken keresztül nem jutott el Bánátba, ahogyan a színjátszók szemléje és a Tanyaszínház sem. Ez megváltozott. Egyik évben a Bácskában, másik évben a Bánátban kell együtt lennünk – ez az odafigyelés. Az idén 161, tavaly 216 színész lépett színpadra.

Ha egy ilyen közösségben, mint a vajdasági magyar közösség, ilyen sok színjátszó van, ha a Deszkára fel! programban tavaly 65 diplomát osztottak ki, most pedig 70-en vannak a képzésben, akkor joggal lehetünk magunkra büszkék, és kívánhatunk erőt, egészséget amatőr színjátszóinknak – zárta köszöntőjét Lovas Ildikó.

Pásztor István

Pásztor István, a Vajdaság Autonóm Tartomány Képviselőháza és a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke – miután megosztotta a közönséggel Szajánnal kapcsolatos élményeit és emlékeit – útjára bocsátotta a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozóját a szajáni közösség életerejét hangsúlyozva. Elmondta, hogy a bánáti régiót egy 40-es, 50-es évekbeli katonai stratégia értelmében nem fejlesztették, hiszen a keletről érkező támadások első védvonalát a Tisza képezte volna az említett stratégia szerint, ez vezetett ahhoz, hogy infrastruktúra nélkül, út nélkül és munkahelyek nélkül maradt a térség, később ez erős migrációt eredményezett, mely szinte kiürítette a vidéket. „...nem gondoltam, hogy eljön az

Benyócki Sára

a nap, amikor így tudok itt, Szajánban a színpadon állni, hogy eljön az a nap, hogy ez a közösség képes lesz arra, hogy ilyen színjátszó csoportja legyen, hogy képes lesz arra, hogy egy egész közösséget megmozgató nagy rendezvénynek a házigazdája legyen, és ez azt bizonyítja, hogy nincsenek lefutott történetek, azt bizonyítja, hogy ennek a közösségnek van életereje...”

Pásztor István biztató szavai után a szajáni Ady Endre Művelődési Egyesület és az orci Hajdina Kulturális és Szabadidős Egyesület képviselői, valamint a települések polgármesterei hivatalosan is aláírták a testvéregyesületi megállapodást.

MA A TALÁLKOZÓ SZÍNPADÁN

Dráma, mozgásszínház és pszichokrimi a színpadon

Házigazdáink tegnap esti kacagtató előadása víg hangulattal indította az idei Találkozót is, most viszont komolyabb vizekre evezünk – legalábbis egy nap erejéig biztosan. Először a noszai Éjjeli Pávaszem Színházi Csoport lép a színpadra, őket pedig két magyarkanizsai előadás követi: a Fény-Bárka és a Gondolat-Jel Társulat. Lássuk a részleteket a ma színpadra lépő csoportokról!

ÉJJELI PÁVASZEM SZÍNHÁZI CSOPORT

A noszai Hinga Művelődési Egyesület már 13 éve működik, a legidősebb csoportja az Éjjeli Pávaszem nevet viseli. Ebben a felállásban csak két éve dolgoznak, hiszen ahogy nőttek a gyerekek, iskolai és egyéb kötelezettségek miatt a 11 fős társulat lassan 4 főre csökkent. Többször részt vettek külföldi és hazai fesztiválokon is, így a határon túli kapcsolatok folyamatosan bővülnek, és a már meglévők erősödnek. A csapat mindig igyekszik magasabbra helyezni a „lécet”, és valami újat mutatni. „A legnagyobb dolog, amit tehetünk, hogy önmagunkat szárnyaljuk túl...” Minden újabb előadásnál erre törekednek.

A noszai Éjjeli Pávaszem Színházi Csoport bemutatja:

Farkas Denisz – Kálló Béla – Nagy György Anikó – Nagy György Júlia – Török Krisztina:

A cipő (72')

Dráma

Szereplők:

- Nagy György Júlia – Susan, Ida Carolina Broholm, Melilla, Brittany Hansen, ápolónő, bemondó, Cameron, Betty
- Nagy György Anikó – Margareth, Iselin Rose Borch, 1. tanuló, riporter, Abigail Hansen, 1. beteg, Nicole
- Török Krisztina – Liz, Hannah Ness, tanárnő, 2. beteg, anya, Paula
- Farkas Denisz – Peter, Alexander Sandberg, 2. tanuló, Sami, Tomy, fogvatartó

A rendező munkatársa:

Rendezőasszisztens: Vass Ágnes

Technikai munkatárs: Nagy György János

Rendező: Kálló Béla

FÉNY-BÁRKA

Közösségünk több mint tíz éve keresi a kapcsolatot és építi a hidat az átlagpopuláció és a fogyatékos emberek között. A világot jelentő deszkákon fogyatékoságuk ellenére ma már otthonosan mozognak a szereplő fiatalok és felnőttek. Játsszanak... Játsszunk...

A fogyatékosok világnapja alkalmából szervezett rendezvényeken, községi szintű ünnepeken, művészeti vetélkedők megnyitóján már többször nyílt alkalom a szereplésre. Örülünk, hogy most itt lehetünk.

A magyarkanizsai Fény-Bárka bemutatja:

Sorsok/Sors-ok (6')

Mozgásszínház

Szereplők:

- Apci Zoltán
- Beszédes Andrea
- Dobó Márk
- Fehér Slavica
- Gombos Attila
- Kriska Szuzanna
- László Károly
- Oláh Tamás
- Vágó Melani
- Váradai László
- Vásár Róbert

Rendező: Mácsai Mónika

GONDOLAT-JEL TÁRSULAT

A Gondolat-Jel Társulatot 2011 novemberében alapítottuk Magyarkanizsán. Előadásainkat azon nézőknek ajánljuk, akik – hozzánk hasonlóan – mernek gondolkodni és újragondolni, továbbá hisznek benne, hogy a színház sokkal több, mint pusztán szórakoztatási lehetőség. Tevékenységünk a kísérleti jelzővel jellemezhető leginkább. Olyan mesterek munkássága volt ránk hatással, mint Sztanyiszlavkij, Antonin Artaud, Bertold Brecht és Jerzy Grotowski, ám egyikük módszertanát sem alkalmazzuk vegytisztán. Ily módon próbálunk meg olyan előadásokat létrehozni, amelyek a jelen problémáira irányítják rá a figyelmet, aktualitásokkal foglalkoznak.

2012-ben a *Faust – Esse immor(t)alis* című előadással ők vihették haza a Bombach Róbert-díjat, azaz a legjobb alternatív vagy új formákat kereső előadásért járó díjat. Az előadás rendezője Oláh Tamás volt.

A magyarkanizsai Gondolat-Jel Társulat bemutatja:

Martin McDonagh:

A Párnaember (90')

Pszichokrimi

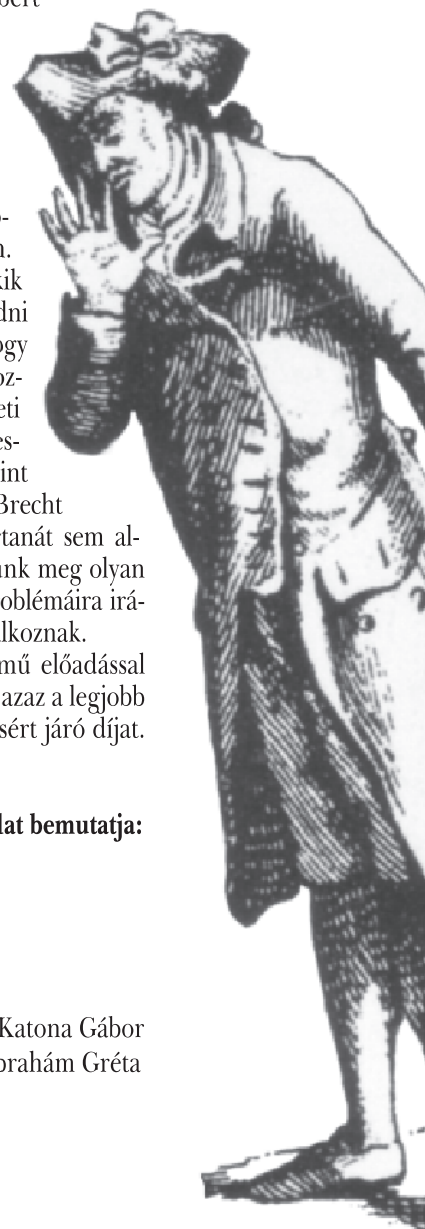
Szereplők:

- Katurian – Antóci Dorottya
- Tupolski – Muhi László
- Ariel – Bicskei Kata
- Michal – Katona Gábor
- Anya – Ábrahám Gréta

A rendező munkatársa:

Díszlet, jelmez: Lengyel Zita

Rendező: Oláh Tamás

Szajáni lendülettel Molière színházában

A szajáni Ady Endre Művelődési Egyesület színjátszó csoportjának zsűrizéséről

A botcsinálta doktort Nagy Anti bácsi 30 évvel ezelőtt vitte színre először Szajánban, most azonban Lábad Tibor rendezésében láthattuk a darabot. A hazai közönség végig szurkolt a csapatnak. Együtt élt a darabbal, de főleg a színészekkel. Messzire elhallatszó nevetések, és nyílt színi tapsok kísérték végig ezt az energikus, remek ritmusú előadást. Anti bácsi elégedett és büszke mosollyal ült a szakmai értékelésen.

Solténszky Tibor, Molière „szakértője” szerint sikeres est volt a tegnapi, mert a szajáni csoportnak sikerült megteremtenie a vásári színjáték hangulatát, amiben a

néző együtt lélegezhet a darabban. Molière nagyon népi és nagyon komédiás író, aki a vásári komédiák nézői előtt próbálta ki magát. Megjegyezte, hogy nagyon szépen megtalálták ezt a nézővel összekacsintós, Molière-hez illő stílust, amit helyenként lehetett volna kicsit még harsányabbá tenni, erősíteni a színjátékban, valamint a kosztüm színeiben is, mert akkor még jobban kirajzolódott volna a karakterek. A három felvonás között kicsit sokáig tartott az átdíszletezés. A piros, áttetsző függöny mögött lehetne árnyjáték, illetve ilyenkor szoktak elővenni valamilyen közjátékot, hogy a nézők figyelmét valamivel lekössék. Kár, hogy az előadás végén a színészek nem jöttek ki még egyszer meghajolni, és megfürödni az ünneplésben és a szünni nem akaró tapsban.

Brestyánszki Boros Rozi elmondta, hogy végtelesen szerette azt a pajkosságot, a játékoságot és a könnyedséget, amivel ezt az előadást játszotta a csapat. Becsülni való az az alázat, amivel a színpadra mentek, hogy nem volt szövegzúr, hogy fegyelme-

zett munkát láthatott, ugyanakkor egy önfelelt, igazán jóleső színházi előadásban volt részünk, ami telis-tele volt színészi és rendezői gyöngyszemekkel. A kosztümmel kapcsolatban elmondta, hogy látszott, hogy a sapkától kezdve a galléron át a cipőig átgondoltan, erre az előadásra varrták, és/vagy találták ki. Nagyon jó volt a zeneválasztás, bár nem támasztotta alá a vásári komédia stílust.

Belefért volna a több, ami nem azt jelenti, hogy ripacskodni kell, hanem azt, hogy erősíteni kell a játékot. Ezzel nagyon óvatosan kell bánni, mert nem azért nevet a néző, mert a színész ripacskodik, és az nevetéses, hanem azért, mert a helyzet valós, és ez a helyzet az, ami nevetéses. Ez sokszor nagyon szépen sikerült, de helyenként lehet kicsit harsányabb a játék. Nagyon jó érzékkel van felépítve az előadás. Egy dinamikus, pörgős jelenet után jön egy csendes jelenet, majd újra egy dinamikus. Nem volt túlbeszélve az előadás, hanem tele volt apró színészi mozzanatokkal, és ez tette teljessé a darabot.

Béres Márta nagyon boldog, mert először van amatőr színjátszó találkozón, és mindennek örül. Amikor gondok voltak a függöny behúzásával, akkor is bizakodó volt, és egy csepp aggodalma sem volt, hogy minden rendben lesz-e, vagy sem. Elmondta, hogy sok színész nem tud komédiát játszani, mert ez a műfaj olyan energiát és ritmusérzékelt követel, ami nem sok színésznek van meg. Hogy lehet az, hogy ez a csapat ilyen jól rá tudott érezni, viszont sokszor jó színészek, jó rendezővel nem tudják ezt elérni? Hihetetlen volt megélni, hogy ami megtörténik a színpadon, az mennyire eljut a nézőig. Nagyon jó érzéke van Lábad Tibornak a rendezéshez, és a színészeknek is ehhez a műfajhoz. Csodálatos érzés, hogy vannak húzóérvok, és ilyen sokszínű a csapat.

Lejegyezte: **Varga Tamás**

Holnap a Találkozó színpadán

A holnapi menü: két dráma és egy tragikomédia

Lassan felvesszük a találkozó ritmusát. A mai műfajkavalkád holnap is folytatódik. Először a zentai KEX Egyesület színjátszói mutatják be drámájukat, majd a szilágyi Mosoly Amatőr Színjátszó Társulat követi egy tragikomédiával, és végül de nem utolsósorban a nagykikindai József Attila színjátszó csoport lép az életet jelentő deszkákra szintén egy drámával. Kedves egészségükre!

Március 23., vasárnap, 16.00 óra

A ZENTAI KEX EGYESÜLET BEMUTATJA

Peter Tolan műve alapján:

CSAK EGY KIS PÁNIK!!! (50')

Dráma

Szereplők:

Paul Witty – Döme Zoltán-Bimbó

Ben Sobol (pszichiáter) – Fendrik Zsolt

Zselé – Szabados Viktor

Rendező: Szabó László

Az előadásról: Minden embert utolérheti a mai rohanó világ bármely rákfenéje. Ez alól még a befolyásos és gazdag alvilági figurák sem kivételek. Főhősünk sajátos módon és módszerrel igyekszik visszahozni régi formáját. Mint tudjuk, minden ember másként próbálja gondjait megoldani – ki kisebb, ki nagyobb sikerrel. A KEX Egyesület által bemutatott darab is talán egy megoldási mód... Vagy mégsem? :-)

Március 23., vasárnap, 18.00 óra

A SZILÁGYI MOSOLY

AMATŐR SZÍNJÁTSZÓ TÁRSULAT BEMUTATJA

Spiró György:

Prah (50')

Tragikomédia

Szereplők:

Feleség – Cétényi Emma

Férj – Bársony Adorján

A rendező munkatársai:

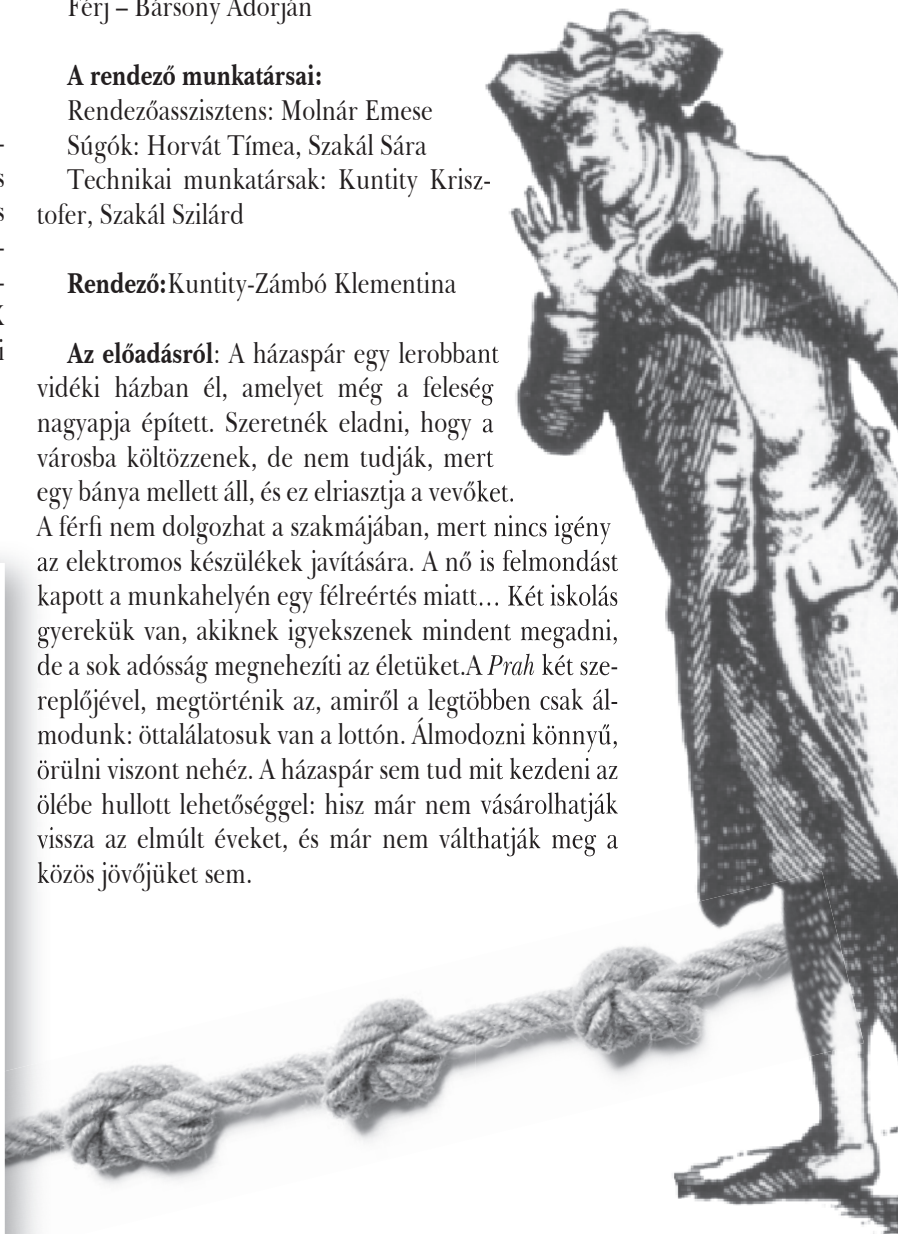
Rendezőasszisztens: Molnár Emese

Súgók: Horvát Tímea, Szakál Sára

Technikai munkatársak: Kuntity Krisztofer, Szakál Szilárd

Rendező: Kuntity-Zámbó Klementina

Az előadásról: A házaspár egy lerobbant vidéki házban él, amelyet még a feleség nagyapja épített. Szeretnék eladni, hogy a városba költözzenek, de nem tudják, mert egy bányá mellett áll, és ez elriasztja a vevőket. A férfi nem dolgozhat a szakmájában, mert nincs igény az elektromos készülékek javítására. A nő is felmondást kapott a munkahelyén egy félreértés miatt... Két iskolás gyerekük van, akiknek igyekeznek mindent megadni, de a sok adósság megnehezíti az életüket. A Prah két szereplőjével, megtörténik az, amiről a legtöbben csak álmodunk: öttalálatosuk van a lottón. Álmodozni könnyű, örülni viszont nehéz. A házaspár sem tud mit kezdeni az ölébe hullott lehetőséggel: hisz már nem vásárolhatják vissza az elmúlt éveket, és már nem válthatják meg a közös jövőjüket sem.

Március 23., vasárnap, 19.30 óra

A NAGYKIKINDAI JÓZSEF ATTILA
SZÍNJÁTSZÓCSOPORT BEMUTATJA

Zalán Tibor:

Amese marad (90')

Dráma

Szereplők:

Amese – Gábor Szintia

Vica – Molnár Andrea

Vendel – Budai József

Sándor – Kószó Endre

Janika – Odri Norbert

Piros – Tóth Ramóna

Irmus – Kószó Szandra

A rendező munkatársa:

Technikai munkatárs: Barna Áron, Tóth Dániel, Kurunci Tímea, Budai Andrea

Rendező: Király Sándor

Az előadásról: Amese elveszti szüleit, s „örökbefogadásáért” az egész határ menti falu versenyez: a mások múltjában vájkáló istenes vénkisasszony, Irmus, az alkoholista Piros és férje, Sándor, aki nem veti meg a szebbik nemet, a húszas évei elején járó, kikapós Vica, Traktoros Janika nevű vőlegénye, s a határ magyar oldalán élő bölcs, jószívű, dolgos és derék kocsmáros, Vendel is. Ő nem versenyez a néma vagy a sokktól meg-némult lányért, sőt a lealacsonyító verseny fölé emelve Amesét mint egy, csak a vadon szabadságában boldog őzikét vezeti el a kis erdő végébe, megmutatja neki a határ túloldalát, a bizonytalant, az otthonát, s példabe-széde megtartása után a többiek részeg mulatozása alatt felakasztja magát az ajtó szalagjaira.

Fekete Ricsárd

Bodré Denisz

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Béres Márta

Újvidéken született, ugyanitt végezte el a gimnáziumot és a Művészeti Akadémiát (Hernyák György, Mezei Zoltán és Pálfi Ervin osztályában). 2006 óta a Kosztolányi Dezső Színház tagja.

„Veszélyes szakmának tartja a munkáját: a művészbánt és őt is bántják. Néha

maga sem tudja, mi van, de szeretne egyszerűen fogalmazni, és úgy, hogy ne nevéssék ki. – A közhelyek is lehetnek igazak, nem? – kérdi, állítja. Például az ő Isten csupa agyoncsépett, de igaz dologról szól: az elfogadásról, a szeretetről. Ennyi. Nem elég? A legrangosabb vajdasági magyar színészdíjat úgy köszönte meg, hogy szeretne minden évben jobb színész és jobb ember lenni. Sokan kinevették.” (Szerbhorváth György interjúja a nol.hu-n 2014-ben)

„Amikor Urbán Andrással dolgozunk, nem kapunk szerepeket, és nem játszunk figurákat. Feladatok vannak, amik az adott munka témájából nőnek ki. A színpadi létezés ki-ki kreativitásának, gondolkodásának, előéletének, érzelmi világának és értelmi képességének a szüleménye.” (*Magyar Narancs*, 2013)

Szerepei a Kosztolányi Dezső Színházban

Shakespeare: *Makrancos Kata* (Bianca); Mrožek: *Tangó* (Ala); *Urbi et orbi* (Móni); Brecht – *The Hardcore Machine*; Brad Fraser: *A szerelem igaz természete* (Benita); John Fowles regénye alapján: *Lepkegyűjtő*; *Turbo Paradiso*; Tolnai Ottó: *Könyökkanyar* (Eleonóra); Sergi Belbel: *Vér*; *Terápia*; Beszédes István: *Szardínia* (Zsilett Zsanett, Magduska); *The Beach*; X; Tolnai Ottó: *A kisinyovi rózsák*; Béres Márta: *One-Girl Show*; Tolnai Szabolcs: *Éljen a szerelem!*; *Dogs and drugs*; *Az eredeti Hamlet*; *Pass-Port trilogia*; *Az ember komédiája*; *Rózsák*; *Két karodban – Ahogy Radnóti Miklós szeretett* – előadóest.

Szerepe a budapesti Vígszínházban:

Othello (Desdemona).

DÍJAI

- 2007 – a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- 2008 – a nagybecskereki Vajdasági Hivatásos Színházak 58. Fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- az újvidéki a Sterija Játékokon a Dara Darinka Čalenić alapítvány legjobb fiatal színésznek járó díja
- a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján meghívást kapott Alföldi Róberttől egy produkció elkészítésére
- a VIII. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) kollégáival (Erdély Andreával, Mészáros Árpáddal és Mikes Imre Elekkel) együtt különdíjat kapott a szakmai zsűritől az *Urbi et orbi* előadásban nyújtott művészi teljesítményért
- 2010 – a Vajdasági Hivatásos Színházak 60. Fesztiváljának különdíja a *The Beach* c. előadás színészeinek (Béres Márta, Erdély Andrea, Mészáros Árpád, Mikes Imre Elek)
- 2010 – a X. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) a legjobb fiatal színésznőnek járó díj
- Pataki-gyűrű díjra jelölték a 2006/2007-es, 2007/2008-as és 2009/2010-es színházi évadban
- 2010. – Vajdasági Magyar Művészeti Díj
- 2011 – Pataki-gyűrű díj a *One-Girl Show* című előadásért.
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, Maja Dimitrijević Aranymedál
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, különdíj az újító jellegért (*One-Girl Show*)
- 2013 – Bodrogvári Ferenc-díj
- 2013 – XXV. Magyar Színházak Fesztiválja, Kisvárdai, Kisvárdai város polgármesterének díja

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Soly, ahogy a szakmában, a színjátszók közül őt mindenki hívja, otthonról haza érkezik a Vajdaságba. Az ő pályája valóban a színházművészet határtalanságát tükrözi, hiszen Európa számos pontján tanult és tanított. Dolgozott együtt a vajdasági magyar színházakkal, és sokszor ellátogatott szakmai és baráti tanácsot adni az itteni premierekre a mainál még nehezebb időkben is.

Soltészky Tibor

ár 1-jétől annak megszűnéséig (2011. június 30.) vezetője. Rádiós művészeti tevékenysége mellett számtalan újságírói területen aktív: újságot szerkeszt és cikkeket ír, olvasószerkesztő, rádiós és tévériporter, kommentátor; színházi dramaturg, rendező; a 90-es években megjelent több verslemez szerkesztő-rendezője.

Már debreceni gimnáziumi évei alatt csatlakozik az ottoni színjátszó csoporthoz. Az egyetem alatt a Paál István vezette Szegedi Egyetemi Színpad színésze, majd diákvezetője; tanul József Szajna híres Stúdió Színházában, Jerzy Grotowski Laboratórium Színházában. Oktatói, tréneri munkáját már ebben az időszakban elkezd, színésztrenínget vezet/tanít Magyarországon mindenütt. A nyolcvanas évek elején rövid ideig dolgozik a Stúdió K-ban is. 1982. január 1-jétől a Rádiószínház dramaturgja, 2003. janu-

A londoni Nemzeti Színház Kelet-Európának szánt színházi (Seeding a Network) és drámapedagógiai (Branching Out) szakmai továbbképzéseinek magyarországi koordinátora. Tanított Dublinban, az EDERED európai ifjúsági színházi kurzusán, az Interplay '98 drámaíró fesztiválon Berlinben, ennek a fesztiválnak 2002-ben magyarországi szakmai igazgatója. Észtországban, Szlovákiában, Romániában, Horvátországban a King Baudouin Foundation és az Európai Kulturális Alapítvány megbízásából vezetett szakmai tréningeket. Több színházi képzési szakanyag kidolgozásában vagy lektorálásában vett részt.

SZÍNPADI MUNKÁI KÖZÜL

Álljon itt az, amelyet ő maga emelt ki önéletrajzában. Friedrich Dürrenmatt nyomán a *Pillanatkép egy bolygóról* (Újvidéki Színház), Móricz Zsigmond nyomán a *Lúdas Matyi* (Rigó Béla verseivel, Darvas Ferenc zenéjével – Egre Gárdonyi Géza Színház), John Updike regényéből az *Eastwicki boszorkányokból* (GNM Színistúdió, Keleti István Művészeti Iskola – Kolibri Színház) készült színpadi művek, valamint a *Tranzit váró* (Panboro Színház), *Édes Anna* (Komáromi Jókai Színház, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház), *József* (Káva Színházi Nevelési Társulat), *Toldi* (Jibraki Színház), *A gyáva kistigris* (Budapest Bábszínház), *A nők hatalma* és *A mandragóra* (Soltis Lajos Színház).

SZÁMOS SZAKMAI SZERVEZET TAGJA

Így a műkedvelő színjátszókat tömörítő Szín-Játékos Szövetségé is. A 2013-as POSzT (Pécsi Országos Színházi Találkozó) szelektora. Ugyanebben az évben a Zentai Magyar Kamaraszínház friss, fiatal társulatát rendezi.

ÁLTALA KIEMELT RÁDIÓS ÍRÓI MUNKÁI

Kékszakáll (Max Frisch kisregényéből), *Pogány tűz* (Kodolányi János színdarabjából), *Az üzlettárs* (Joseph Conrad nyomán), *Sába királynője* (Szomory Dezső színművéből), *Senkise* (Jerzy Andrejewski poszthumusz regényéből), *Az aranyecset* (Nemes Nagy Ágnes meseregényéből), a *Szalmabuk lázadása* (Páskándi Géza regényéből). Fontosabb rendezései a Rádiószínházban a következő szerzők műveiből kerültek ki: Andrejewski, Erdős Virág, Papp Zoltán, Pataki Éva, Páskándi Géza, Péterfy Gergely, Piros Sándor, Thuróczy Katalin, Toepler Zoltán, Vajda Miklós, Vathy Zsuzsa, Vörös István...

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália 2007-ben csatlakozott a Találkozó szakmai zsűrijéhez. A csoportok egy rendkívül nyitott és segítőkész zsűritagot ismerhettek meg. Brestyánszki Rozi 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír sajtószövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatok számára is. A 2013/14-es évad *Vörös* című előadását, amelyet ő írt, éppen néhány pillanata válogatták be az idei POSZT versenyprogramjába. A *Vörös* a szabadkai Népszínház Magyar Társulata és a budapesti Katona József Színház közös előadása. A Vajdasági Hivatásos Színházak idei, 64. Fesztiváljának versenyprogramjában szereplő *Übű király* című előadásnak szintén ő a dramaturgja (a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadása).

Brestyánszki Boros Rozália

színháztörténeti munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel, és a Forum Könyvkiadó Intézet gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab James Cain *A postás mindig kétszer csenget* című regényének a parafrázisa. A Dömötör Andrással közösen írt *Egy elmebeteg nő naplója* című dráma Csáth-motívumok alapján készült. A 2010-es Katona József drámaírói pályázatot *Csörte – avagy a kommunikáció diadala* című darabjával nyerte meg, amelyet a Békéscsabai Jókai Színházban mutattak be. 2013-ban a Zentai Magyar Kamaraszínház Hernyák György rendezésében be mutatta a *Möbius* című drámáját. 2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt, és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

Angol, német és szerb nyelvből fordít. 2000-ben a zürichi Theater Spektakel nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A tel-avivi kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhely munkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A műkedvelőkkel 2007-ben nemcsak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda vezetője és állandó tanára is volt. Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész satuja* című darabot (2003, www.zetna.org.), *A kárókatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely Gion Nándor azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői Mezei Zoltán, Pálfi Ervin, Szóke Attila), a *Stranger In the Night* című drámát, amelyet a szabadkai Színitanodában mutattak be, valamint a *Decenium* című

DRÁMAÍRÓI ÖSZTÖNDÍJAI

- Örkény István drámaírói ösztöndíj (2003) – *A révész satuja*
- A Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatása (2005) – *Érintetlen*
- Székely János drámaírói ösztöndíj (2009) – *Fanyar ódium*
- Katona József-drámapályázat (2010) – *Csörte*

Gyermekfogalmazások

A *Súgó* különleges kincsei a szajáni Móra Károly Általános Iskola diákjainak fogalmazásai, versei és az utolsó oldalakon rajzai, Szajánról, színházról. A diákok máris beleshettek a színház világába magyartanárnökjük, Krabók Csilla vezetésével. Köszönjük az általános iskola tanári karának, diákjainak a nyitottságot!

SZÍNHÁZ AZ EGÉSZ VILÁG

Számomra mindig érdekes és szórakoztató megnézni egy színházi előadást.

Szerepeltem már különböző darabok jeleneteiben, de csak egy volt közülük valódi, komoly darab. Színházban eddig kétszer jártam életemben. Jó lenne, ha többször is el tudnék jutni. Az iskolával eddig Zentára és Kikindára látogattunk el. Nem tudom, hogy a színészek mennyit gyakorolják a szövegüket, mennyit próbálnak egy-egy előadásra, de biztos, hogy sokat kell tenniük azért, hogy az előadás végén a közönség vastappsal ünnepelje őket. Ez lehet az, ami ösztönzést ad nekik a továbbiakra. Jó lenne, ha a sulival mi is betanulnánk színdarabokat, és ezzel szórakoztatnánk a falu népét.

Remélem, hogy ez majd mielőbb összejön, és minket is mindenki állva tapsol majd.

Kovács Hargita, 7. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

SZÍNHÁZMŰVÉSZET

(Egy szakköri óra elbeszélése)

Magyarszakkörön jártam, ahol a téma a színházművészet volt.

A tanárnő beszélt a színház történelmi múltjáról, a magyar színjátszásról, képekben mutatta be a színészek világát, áttanulmányoztuk a színházi fogalmak miniszótóráját, és beszélünk a színházi előadás elemzési szempontjairól. Az óra fő része volt a legizgalmasabb. Megnéztünk felvételtől egy színdarabot, aminek az volt a címe, hogy *Csak kétszer vagy fiatal*. Érdekes komédiát láttunk, sok híres magyar színésszel a főszerepben. Abból a szempontból volt a darab különleges, hogy középkorú színészek játszottak el egy olyan problémakört, ami alapvetően a fiatalok világa, hisz a téma a házasság volt. Fiatalos lelkesedéssel szervezték az esküvőt, amit természetesen lánybúcsú és legénybúcsú is megelőzött. Az idősödő szereplők úgy viselkedtek, mint a kamaszok, úgy beszéltek és élték mindennapjaikat, mintha még most kezdődne számukra az élet java. A színdarab szépen kidolgozott díszletek között játszódott, és több fordulat is volt benne. Közben mindannyian rövid elemzést készítettünk az előzőleg megtanult szempontok szerint a látottakról, amit utána közösen beszélünk meg a tanárnökvel.

Remélem, lesz még hasonlóan érdekes szakkör, én ugyanis nagyon élveztem!

Német Bettina, 5. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

SZÜLŐFÖLDEM SZÉP HATÁRA

Az én szülőfalum Szaján. Kis falu a miénk, ezerkétszáz lakosa van.

A települést sok termőföld határolja, ami egyúttal az emberek munkahelyét és megélhetési lehetőségét is biztosítja. A faluban nem sok minden található, korlátozottak a lehetőségek, szolid az életszínvonal. Többnyire régi építésű házakat látni mindenhol, egy iskolája, óvodája, temploma, orvosi rendelője, postája van. Ugyanakor a művelődési élet fejlett, mert a kulturális szervezetek összefogásával számos hagyományápoló rendezvény, tábor és találkozó kerül megrendezésre e kicsiny helyen. A falu emberei kiegyensúlyozottak, közvetlenek, sokat viccelődnek. A gyerekek szabadidejük nagy részét a focipályán, a központban vagy a közeli kanálison töltik pecázással. Mindenki ismer mindenkit, amely barátságok még az iskolában köttenek.

Szeretem a szülőfalumat, mert itt az otthonom, a jelenem. Itt élnek a szüleim, a barátaim, a rokonaim, egyelőre minden ideköt, és ragaszkodom hozzá.

Juhász Orsolya, 5. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának diákzsűrije

Kovács Dominika
a kreatív

Jenován Flórián
a tapasztalt

Kovács Hargita
a kritikus

A diákzsűri is értékeli

Mélységes tiszteletünk mindazoknak, akik továbbadták és megvalósították e kulturális rendezvényt, melynek az idén mi is a részesei lehetünk! Utólag is köszönjük a lehetőséget, hogy beválogattak minket a diákzsűribe, és napról napra részesei lehetünk a csodáknak, amelyek a színpadon, a szemünk láttára válnak valóvá. Végigkísérjük, és a szakmai tudásunkhoz mértén értékeljük a terítékre kerülő előadásokat. Magyarán: amatőr értékeli az amatőrt, hiszen a mi szakmai belátásunk e világba még nagyon kezdetleges, de igyekszünk megmutatni, hogy itt a helyünk. A mi kulturális és irodalmi életben betöltött ed-

digi szerepünk a vers- és mesemondó versenyekben, a néptánc és zeneművészet terén, illetve az amatőr iskolai színjátszásban mutatkozott meg. Amire számítunk: töménytelen humor, látványos színpadkép, kiváló színészi alakítások, persze az amatőrök szintjén!

Mi minden este ott leszünk, és titeket figyelünk!

Üdvözlettel a diákzsűri tagjai:
Dominika, Hargita és Flórián

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának színlapja.

- Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség
- A fedőlapot Antal László és Beszédes István motívumainak felhasználásával Bálint Tibor tervezte
- Tördelő-szerkesztő Bálint Tibor
- Lektor Kaszás Angéla
- Szerkesztők: Gondí Martina, Kálló Lilla, Nádi Karolina, Raffai Ágnes, Varga Tamás
- Technikai munkatársak: Bauerfeind Zoltán, Juhász Gyula, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Szabolcs, Novák Ferenc, Szarka Zoltán

Köszönjük a szajáni Móra Károly Általános Iskola vezetőségének, tanári karának és diákjainak együttműködését!
Köszönjük Krabók Csilla magyartanárnő kreatív munkáját!